

ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΦΘΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΙΖΕΡΙΑΣ

Νο:2 ☆ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΤΟΞΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

ΜΙΑΝΣΕ ΚΑΝΕΙΣ ΓΙΑ ΒΙΑ..;

Τελευταία το θέμα των χούλιγκανς ξανάρθε στην επικαιρότητα.

Οι χούλιγκανς λοιπόν, είναι φυσικά άνθρωποι όπως όλοι μας, κι όχι ζώα όπως τους παρουσιάζουν. Δεν είναι άτομα με κοινή οικονομική βάση, δηλαδή με κοινά συμφέροντα και επομένως δεν αποτελούν και κάποια συγκεκριμένη κοινωνική τάξη.

Στην ουσία λίγοι απ' αυτούς ενδιαφέρονται για το ποδόσφαιρο σαν άθλημα ενώ άλλοι καθόλου. Η αλήθεια είναι ότι για πολλούς ένα ποδοσφαιρικό ματς είναι μια πρώτη τάξης ευκαιρία για να εκτονωθούν. Έχουν μίσος και το δείχνουν συνέχεια. Δρουν μέσα από ομάδες που έχουν διάρκεια ζωής όσο περίπου και το

και η κατάρρευση των παλιών ισχυρών θεσμών, η αδιαφορία όλων για την παιδεία, και φυσικά η παρουσία της βίας σαν πρότυπο σε κάθε στιγμή της ζωής μας, όπως π.χ στο σπίτι, στην εργασία, στον τύπο, στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο, στην πολιτική, στις προσωπικές μας σχέσεις, μπορούν εύκολα να εξηγήσουν το φαινόμενο χούλιγκαν.

Αλλά γενικότερα η ποιότητα της ζωής μας η οποία παίζει τεράστιο ρόλο στο πρόβλημα, δεν είναι καλύτερη. Ζούμε σ' ένα περιβάλλον και σε τέτοιες συνθήκες ζωής που χειρότερες απ' αυτές δεν γνώρισε το ανθρώπινο είδος στη διάρκεια της ύπαρξής του. Σίγουρα ο άνθρωπος αν μπορούσε πριν από αιώνες να προβλέψει τη σημερινή

ωση των σχέσεών του, από τις τραγικές περιβαλλοντικές συνθήκες και φυσικά από το φάσμα της ανεργίας βρίσκει σαν μόνη διέξοδο την λανθασμένη λύση της βίας.

Εδώ αξίζει να αναφερθεί το γεγονός, κατά το οποίο στην περίοδο 81-84 στην Βρετανία, με την εφαρμογή των σκληρών κυβερνητικών αντεργατικών μέτρων, εκατοντάδες Άγγλοι χούλιγκανς βοήθησαν ενεργά τους απεργούς εργάτες, για την αντιμετώπιση των φοβερών κατασταλτικών μέτρων της Αστυνομίας, πράγμα το οποίο αποδεικνύει περίτρανα την στενή σχέση των κοινωνικών συνθηκών με τον χουλιγκανισμό.

Αλλά και για όποιον δεν μπορεί να παραδεχθεί αυτή την σχέση ασ κοιτάξει με προσοχή την ενδυμασία των χούλιγκανς. Η θλιβερή αλήθεια είναι γραμμένη και ζωγραφισμένη πάνω τους μ' έναν χαρακτηριστικό διφορούμενο τρόπο...

Τώρα βέβαια μπορεί κάποιος να πει "καλά υπάρχει και κανένας που δεν έχει προβλήματα;". Οπωσδήποτε όλοι μας έχουμε προβλήματα, αλλά το θέμα είναι ότι ο νέος του σήμερα ζει στην χειρότερη εποχή. Μπορεί να έχει στη διάθεσή του αρκετές ανέσεις, (και αυτές όχι όλοι), αλλά του λείπουν εκείνα τα ζωτικά συστατικά της ζωής, τα οποία δεν αντικαθίστανται ούτε με τον καταναλωτισμό, ούτε με το χρήμα. Και σ' αυτό το σημείο ως μην βιαστούμε οι μεγαλύτεροι στην ηλικία να επικρίνουν - ως συνήθως - αφού η σημερινή κοινωνία με τα τεράστια προβλήματά της ανοιχτά σαν πληγές, είναι δικό τους δημιούργημα. Όπως επίσης είναι δημιούργημα της λαθεμένης διαπαιδαγώγησής τους και η σημερινή "χαλασμένη" νεολαία.

Έτσι το κράτος εκμεταλλευόμενος τις παραπάνω συνθήκες και αδυναμίες προσπαθεί να χτίσει στο πρόσωπο του κάθε χούλιγκαν-θύματος των καταστάσεων - την άδικη πέρα για πέρα εικόνα του δολοφόνου, του βάρβαρου, του διεφθαρμένου και του παράνομου, με στόχο να αποκρύψει τη δική του βαρβαρότητα, διαφθορά, και παρανομία της οποίας γνήσιος απόγονος είναι ο χουλιγκανισμός.

ΟΤΑΝ ΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΦΑΙ
ΝΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ Η ΜΠΑΛΑ...

ποδοσφαιρικό ματς.

Στην πραγματικότητα οι αιτίες που τους δημιούργησαν έχουν σχέση περισσότερο από κάθε τι άλλο με τις κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν.

Έτσι λοιπόν οι ανισότητες στη μόρφωση και στην εργασία, η απάλη

κατάσταση θα έκανε ότι μπορούσε για να μην φτάσουμε εδώ που φτάσαμε. Έτσι ο νέος προσπαθώντας να απαγκιστρωθεί από τη ρουτίνα, την καθημερινότητα, από το άγχος και την κατάθλιψη της μίζερης τσιμεντοπόλης, από τη μοναξιά και την αλλοτρί-

Σε συνδυασμό μ' όλα αυτά, το κράτος προχωρά ακόμα πιο πέρα, φτάνοντας κυριολεκτικά στα άκρα. Θεσπίζει λοιπόν νόμους εξοντωτικούς που στόχο δεν έχουν φυσικά την πρόληψη αλλά την εκδίκηση. Το αποτέλεσμα είναι ο νέος, ακόμα και μια βρισιά να ξεστομίσει άθελά του παρασυρμένος σε κάποια φάση του αγώνα, να συλληφθεί.

Και αναφέρομαι ειδικά στους νέους, μια και τους μεγαλύτερους στην ηλικία "φιλάθλους" δεν τους θεωρούν ταραχοποιά στοιχεία. Ενώ αντίθετα, οι περισσότεροι απ' αυτούς αποτελούν το γνωστό παράδειγμα του "γραβατωμένου χούλιγκαν" οι οποίοι βλέποντας το ματς, συνήθως απο τις θέσεις των επισήμων, προβαίνουν σε όργια.

Απο τη στιγμή όμως που θα συλληφθεί ο νέος, τον περιμένει - σύμφωνα με το καινούργιο νομοσχέδιο - τουλάχιστον ένας χρόνος φυλάκισης. Αυτό μεταφραζόμενο σε απλά λόγια σημαίνει: μηδέν μέλλον - μηδέν προοπτικές - μηδέν ελπίδες, δηλαδή ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ.

Το κράτος όμως προσπαθεί και να συντηρεί αυτή την άθλια κατάσταση, αφού το συμφέρει το μοντέλο του εξεγερμένου ταραχοποιού χούλιγκαν, παρά το μοντέλο του εξεγερμένου συνειδητοποιημένου νέου που διαδηλώνει και μάχεται μαχητικά στους δρόμους για τα δικαιώματά του και όχι για τις ομάδες.

Γι' αυτό άλλωστε και χρησιμοποιεί το ποδόσφαιρο για τη χειραγώγηση και την αποχαύνωση των μαζών, δη-

λαδή όπως ακριβώς και στην υπανάπτυκτη Λατινική Αμερική, στην οποία λείπει το ψωμί και χορταίνουν με ποδόσφαιρο. Παρόμοια κατάσταση δημιουργήθηκε και επί της εφτάχρονης χούντας η οποία έμεινε πιστή στην παράδοση των στρατιωτικών καθεστώτων. Για τον ίδιο ακριβώς λόγο το κράτος υποθάλπει και ένα μεγάλο μέρος των αθλητικών και πολιτικών συντακτών, οι οποίοι ως γνωστόν όντας λαδωμένοι, θάβουν ή επιδεικνύουν αθλητές και ομάδες, όπως επίσης στολίζουν τα πρωτοσέλιδά τους με φανατισμένους τίτλους με τελικό στόχο τη δημιουργία ταραχών.

Τέλος για τους ίδιους λόγους συντηρείται η βρωμιά και η σαπίλα που υπάρχει στο θέατρο που ονομάζεται ποδόσφαιρο, με ηθοποιούς τους παράγοντες των ΠΑΕ, οι οποίοι χωρίς να τηρούν ούτε καν τα προσχήματα, ενισχύουν τους χούλιγκανς με δωρεάν πούλμαν για εκδρομές στα εκτός έδρας παιχνίδια, με πάμφθηνα εισιτήρια σε συγκεκριμένες θύρες - και πάντα όχι αριθμημένα για να μπορούν να οργανώνονται καλύτερα. Με τους διαιτητές στη συνέχεια, να εκλέγονται για να διευθύνουν παιχνίδια, ανεξάρτητα απο την κρισιμότητα τους, μόνο αν τα έχουν εντάξει με το ΣΕΔ, και φυσικά με τους παίκτες οι οποίοι μόνο κατά φαντασία είναι επαγγελματίες, αφού στο γήπεδο γίνονται αφορμές για επεισόδια ενώ έξω απο το γήπεδο όλοι είναι φίλοι! Όμως οι κουλτουριάρηδες κοινωνιολόγοι δεν γίνεται να λείψουν απο το παιχνίδι. Χρησιμοποιώντας λοιπόν οι κύριοι αυτοί

πομπόδεις και επιστημονικούς ορισμούς προσπαθούν να ξεγλυστρήσουν απο την ουσία του προβλήματος. Και αναπαυμένοι στην καρέκλα του γραφείου τους "μοχθούν" για να βρουν "λύσεις". Εδώ αναγκαστικά πρέπει να τεθεί το ερώτημα: "Πόσοι απ' αυτούς πήγαν στο γήπεδο, έκατσαν δίπλα στους χούλιγκανς, είδαν το ματς μαζί τους, και στη συνέχεια τους γνώρισαν συζητήσαν μαζί τους για τα προβλήματα τους, και τους λόγους που τους έκαναν να συμπεριφέρονται βίαια; Απάντηση φυσικά δεν θα πρέπει να περιμένει κανείς, ενώ οι εξαιρέσεις επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Οπωσδήποτε το μέλλον του προβλήματος δεν διαγράφεται αισιόδοξο. Όσο περνούν τα χρόνια οι χούλιγκανς θα αυξάνονται, είτε μας αρέσει είτε όχι, ενώ η αστυνομική καταστολή δεν θα προσφέρει παρά νέες αφορμές για μεγαλύτερα επεισόδια. Αυτό άλλωστε το μαρτυρούν τα γεγονότα όπου με την ψήφιση του νέου νομοσχεδίου "για τη βία στα γήπεδα", σημειώθηκε έξαρση της βίας αφήνοντας άναυδους όλους τους υπεύθυνους της πολιτείας, οι οποίοι διαπίστωσαν περίτρανα ότι η καταστολή δεν μπορεί να αντικαταστήσει την έλλειψη πρόληψης.

Τελικά το μήνυμα που πλανιέται πάνω απ' όλα αυτά είναι ότι "σ' όλο τον κόσμο οι ανεκπλήρωτες παρορμήσεις που γεννάει η σημερινή αθλιότητα της κοινωνίας θα γίνονται μπουμερανγκ για τους υπεύθυνους αυτών των συνθηκών".

...JUSTICE FOR ALL

Το θέμα της δικαιοσύνης αποτελούσε πάντα ένα οριακό σημείο, μια ασφαλιστική δικλείδα, στην προσπάθεια του κράτους για τη νομική θεσμοποίηση των θέσεων του και των γενικότερων σκοπών. Το αίτημα για ανεξάρτητη δικαιοσύνη, που αρχίζει από τα χρόνια του Διαφωτισμού, δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Το κράτος χρησιμοποιώντας το μηχανισμό της Δικαιοσύνης με έντεχνα νομικιστικά κόλπα υπέβαλλε πάντα τις παράνομες δραστηριότητές του αλλά και τα άτομα εκείνα που του ήταν χρήσιμα. Απεναντίας, μπορούσε να διώκει κάθε ανεπιθύμητο ή αντιφρονούντα που τόλμαγε να εναντιωθεί στις προθέσεις του. Βλέπουμε λοιπόν πως η δικαιοσύνη συστηματικά αναλαμβάνει να «καθαρίσει» σε όφελος του κράτους διάφορες δύσκολες υποθέσεις και να τις καλύπτει έντεχνα κάτω από το πέπλο της αστικής νομιμότητας. Από την άλλη πλευρά, τρομοκρατεί συστηματικά κάθε ελεύθερο άτομο, που δεν συμβιβάζεται με την κρατική αυθαιρεσία.

Ειδικότερα, έχουμε μια πύκνωση στις δικαστικές ενέργειες, που αποδεικνύ-

ουν τα παραπάνω. Στο προηγούμενο έτος έχουμε λοιπόν την αθώωση του δολοφόνου Μελίστα, αν και σκότωσε ένα δεκάχρονο παιδί, τη δικαστική φρε-

νίτιδα μπροστά στο φάσμα της μη έκδοσης του Μ. Φολίνι στις ιταλικές αρχές και την υπόθεση Κοσκωτά, όπου έχουμε την διενκόνωση της φυγής του στο εξωτερικό με την παράνομη και εξωπραγματική προθεσμία απολογίας των 11 ημερών. Ταυτόχρονα, το παζλ συμπληρώνεται με το δικαστικό σκάνδαλο στην υπόθεση της ΓΣΕΕ, όπου βλέπουμε αποκάλυπτα την προσπάθεια της εξουσίας να εκλεγεί διοίκηση που θα εξυπηρετεί απόλυτα τις προθέσεις του κράτους. Απ' την άλλη πλευρά έχουμε εξωνοτικές ποινές σε 5 νέα παιδιά και σε ομάδα φοιτητών για ασημαντες παραβάσεις της καθημερινής ζωής.

Όλα αυτά τα γεγονότα αποτέλεσαν ένα πόλο έλξης για τις ένοπλες ομάδες, οι οποίες επανεμφανίστηκαν με πυκνά χτυπήματα ενάντια στο δικαστικό σώμα. Ταυτόχρονα όμως έγιναν αφορμή για την επανεξέταση της συνολικής ανοπλής δράσης, των θέσεων που υποστηρίζουν, των σκοπών που εξυπηρετούν καθώς και για την αναγκαιότητα αυτής της μορφής πάλης μέσα στην τεχνοκρατική μας κοινωνία. Σ' αυτά τα θέματα όμως θα αναφερθούμε εκτενέστερα στο επόμενο τεύχος.

ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ

EKAM

Με τον ερχομό του καινούργιου χρόνου μια νέα πραγματικότητα κάνει την εμφάνισή της στην κοινωνική ζωή του τόπου μας, που δεν είναι άλλη παρά η εφαρμογή της νέας "κερδοφόρα" επιστήμης της πληροφορικής στη δημόσια διοίκηση. Με τον νόμο 1599 που αφορά τις σχέσεις κράτους - πολίτη, ψηφίστηκε η καθιέρωση νέου τύπου δελτίου ταυτότητας, που στο μέλλον θα ονομάζεται Ενιαίος Κωδικός Αριθμός Μητρώου (EKAM). Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Συντάγματος, §4, θα αποτελέσει τον αριθμό των ληξιαρχικών πράξεων, του δελτίου ταυτότητας, του εκλογικού βιβλιαρίου, του διαβατηρίου, του ασφαλιστικού βιβλιαρίου, του φορολογικού μητρώου, της άδειας οδήγησης, του προξενικού μητρώου, και του δημοτολογίου.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των αρμοδίων των διάφορων κέντρων κυβερνητικής εξουσίας, με την εφαρμογή του EKAM στην Ελλάδα θα εξαλειφθεί ολοκληρωτικά η ταλαιπωρία των πολιτών στις δημόσιες υπηρεσίες και παράλληλα και η γραφειοκρατία και το "χαρτοβασιλείο".

Η επικοινωνία των επιχειρήσεων με την πελατεία τους θα γίνεται όπως ακριβώς γίνεται στα γραφεία με τη βοήθεια των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Οι φάκελοι και τα παρόμοια εξαφανίζονται, οι πληροφορίες θα καταχωρούνται στη μνήμη των κομπιούτερς. Λογιστικά αποθέματα στην αποθήκη, τυποποιημένες επιστολές, τυποποιημένα συμβόλαια θα είναι ανά πάσα στιγμή έτοιμα. Εξάλλου όλα όσα γράφει ένας κομπιούτερ, τα αποθηκεύει στη μνήμη του, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα τεράστιο αρχείο που μπορούμε να το συμβουλευτούμε αυτοστιγμεί και δίχως καμιά δυσκολία, ανάλογα με τις απαιτήσεις της ειδικής περίπτωσης που αντιμετωπίζουμε.

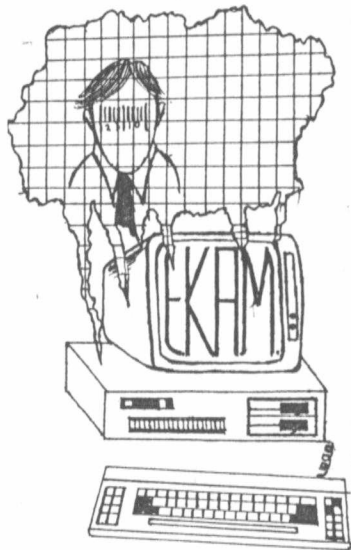
Σύμφωνα όμως με το τελευταίο σκεπτικό, οι περισσότερες εταιρείες, τράπεζες και δημόσιες υπηρεσίες που χρησιμοποιούν ηλεκτρονικούς υπολογιστές αντιλήφθηκαν ότι οι εργασίες θα μπορούσαν να γίνουν πιο αποδοτικές αν ενώνονταν μεταξύ τους όλα τα συστήματα των υπολογιστών. Αν, για παράδειγμα, ο υπολογιστής ενός οργανισμού χρειάζεται κάποια στοιχεία για την οικονομική κατάσταση ενός πελάτη, θα ήταν πιο εύκολο και φερέγγυο να αποτανθεί στον κομπιούτερ της τράπεζας παρά στον ίδιο τον πελάτη. Έτσι έφτασαν να σκέφτονται αρκετοί στις εφορίες, στις τράπεζες και τους οργανισμούς που χορηγούν πιστωτικές κάρτες. Για να μην μιλήσουμε για την αστυνομία που θα την ενθουσίαζε η πρόσβαση σε άλλες "τράπεζες" πληροφοριών.

Η ολοένα λοιπόν αυξανόμενη χρήση κομπιούτερ στη συλλογή πληροφοριών για τον κάθε πολίτη, στην καταχώρησή τους, στην αποθήκευση και επαναχρησιμοποίηση τους ανάλογα με την περίπτωση και σε συνδυασμό με την δυνατότητα ανταλλαγής στοιχείων μεταξύ των κομπιούτερ, απειλεί άμεσα το δικαίωμα του πολίτη να διαφυλάσσει το απαραβίαστο της προσωπικής του ζωής. Παράλληλα δίνει το δικαίωμα σε διάφορα κυβερνητικά κέντρα να επιδίδονται σε μια άνευ προηγουμένου προνόμηση συστηματικής παρακολούθησης αναφορικά με την "ιδιωτική" και "κοινωνική" δραστηριότητα των πολιτών.

Σύμφωνα με το άρθρο 2, §4 διαβάζουμε: "Εως ότου τεθεί σε ισχύ σχετικός νόμος δεν επιτρέπεται η διασύνδεση των αρχών, ούτε η χρησιμοποίηση του EKAM ως κωδικού αριθμού σε άλλα αρχεία προσωπικών πληροφοριών".

Περιμένουν λοιπόν οι διάφοροι εξουσιαστές και ιδύνοντες να "καταπιούμε" αυτή την ανάρμοστη απάτη.

Γιατί είναι αδύνατον να έχει κάποια χρησιμότητα για τα κυβερνητικά κέντρα η έκδοση του νέου δελτίου ταυτότητας αν δεν αρχειοθετηθούν όλα τα αρχεία προσωπικών πληροφοριών σύμφωνα με το νόμο 1599 και μαζί μ' αυτά τα αρχεία των τραπεζών και των επιχειρήσεων, ιδιωτικών και κρατικών. Με την εφαρμογή αυτού του νόμου νέες διαστάσεις για το κράτος και τους "μεγαλοκαρχιές" καπιταλιστές ανοίγονται. Με τη μεταβίβαση πληροφοριών από τους υπολογιστές των δημοσίων υπηρεσιών για την πολιτική δράση του υπό πρόσληψη ατόμου στους υπολογιστές των εργοστασίων, θα δίνει τη δυνατότητα στους εργοστασιάρχες να προσλαμβάνουν άτομα ανεκτά για την "εργασιακή" ειρήνη. Αν καταφέρουν να νομιμοποιήσουν με τον τύπο και το μάρκετινγκ την πληροφοριακή οργάνωση τότε είναι ζη-ητμα χρόνου η επέκτασή της στη σφαίρα της πολιτικής δράσης, ενώ ο έλεγχος της κοινωνικής δραστηριότητας θα γίνεται πιά εύκολος. Αν λάβουμε δε υπ' όψιν μας ότι και οι υπολογιστές μπορούν να επεξεργάζονται και φωτογραφικές εργασίες τότε είναι εύλογο ότι δεν θα καταγράφεται μόνο η διατήρηση της τάξης στο δρόμο και στους εργασιακούς χώρους, αλλά και όλη η κοινωνική κινητικότητα. Ένα "οργουελικό" 1989 με κάμερες στους διαδρόμους στις τράπεζες και τους κυβερνητικούς οργανισμούς, που θα καταγράφουν τις αντιδράσεις του κόσμου σε διάφορες καταστάσεις με τηγπροοπτική για μεγαλύτερη καταστολή και υποταγή των πολιτών στις νύξεις και αποφάσεις των ειδικών, θα ανοίχτει μπροστά μας.

Οποιαδήποτε συμμετοχή σε διαμαρτυρία με πολιτικές προεκτάσεις θα καταγράφεται για επεξεργασία τέτοιου είδους πληροφοριών θα εμποδίζει - με τη βοήθεια των πληροφορικών συλλήψεων - κάθε μελλοντική διαμαρτυρία. Σε περίπτωση δε κοινωνικών "αναταραχών" το κράτος μπορεί να χρησιμοποιήσει τους γνωστούς "έκτακτους" νόμους και τότε μπορεί κανείς να εντοπιστεί με προληπτική σύλληψη, με βάση πάντα τα στοιχεία του κεντρικού υπολογιστή. Επίσης επιτυγχάνεται και η φασιστική ταξινόμηση του πληθυσμού σε εκπαιδευτικό και επαγγελματικό επίπεδο βάσει του βαθμού οικιοποίησης της εξειδικευμένης γνώσης με σκοπό την αυθαίρετη κρατική επιλογή των πιά εύκολα προσαρμοσμένων στις δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Για τους κινδύνους λοιπόν που ενέχει η χρησιμοποίηση του προσωπικού αριθμού στη διοίκηση, μπορούμε να παραθέσουμε το περίφημο ερευνητικό πρόγραμμα Μετροπολίτ

της σουηδικής κυβέρνησης, που για 15000 πολίτες ο EKAM ήταν το μέσον για να παρακολουθείται η προσωπική τους ζωή πάνω από 20 χρόνια. Κάθε λεπτομέρεια της ζωής από όταν γεννήθηκαν στη Στοκχόλμη, έχει καταγραφεί με κάθε λεπτομέρεια στη μνήμη ηλεκτρονικού υπολογιστή, και είχε γίνει αντικείμενο μελέτης από πανεπιστημιακούς ερευνητές. Ο προσωπικός αριθμός είναι για τους σουηδούς πολίτες το σημείο επαφής τους με τις δημόσιες υπηρεσίες και αρχές. Οι υπηρεσίες λοιπόν συγκεντρώνουν στις μνήμες των υπολογιστών τους, μέσω του κωδικού μητρώου, τα στοιχεία των ατόμων που έρχονται σε επαφή μαζί τους. Το πρόγραμμα Μετροπολίτ συνδύασε αυτά τα στοιχεία και σε συνδυασμό με έρευνες και τη βοήθεια του τμήματος κοινωνικής σφυγμομέτρησης, τα πλούτιζε. Όλες αυτές οι ενέργειες γίνονταν κρυφά και χωρίς οι άνθρωποι των οποίων η ζωή παρακολουθούνταν, να είχαν πληροφορηθεί.

Όταν λοιπόν το θέμα ήρθε στην επικαιρότητα οι άνθρωποι αυτοί έμαθαν από τον τύπο πως οι ερευνητές τους, ήξεραν γι' αυτούς τα κοινωνικά επιδόματα των γονιών τους πριν γεννηθούν οι ίδιοι, την ψυχική κατάσταση των γονιών τους, αποτελέσματα από τα τεστ ευφύας, που τους είχαν γίνει στο σχολείο, τη γνώμη που είχαν για το καθεστώς που επικρατούσε στη χώρα. Ακόμα τότε γνώρισαν το σύντροφο της ζωής τους, πότε και γιατί πήραν διαζύγιο. Ένα από αυτούς δήλωσε υπεύθυνα πως ξέρουν τόσα πράγματα για την ιδιωτική του ζωή, που ακόμα και αυτός ο ίδιος τα είχε ξεχάσει!!

Οι υπερασπιστές του προγράμματος δήλωσαν ότι η έρευνα γίνεται για την επιστήμη. Δηλαδή με απλά λόγια, το φακέλωμα - γιατί για φακέλωμα πρόκειται - και η παραβίαση του ιδιωτικού απόρρητου των ανθρώπων, έγιναν για την επιστήμη. Και με πραγματικό θράσος πολύ κυνικά δήλωσαν πως "η έρευνα στηρίζει κοινωνιολογικές μελέτες, την ιατρική και πως ο απώτερος σκοπός του προγράμματος ήταν η καλύτερευση της ζωής μας". Πήραμε τα στοιχεία από αρχεία που ήδη υπήρχαν και δεν είναι παράξενο που δεν τους ζητήσαμε την άδεια" είπε ο έπκεφαλής της έρευνας Καρλ Γιάνσον.

Απ' την αντίδραση που προκλήθηκε στο χώρο της αρθρογραφίας, ορισμένοι ανέφεραν τον πατριαρχισμό της εξουσίας και ζήτησαν να κατοργηθεί ο κωδικός αριθμός γιατί τίποτε δεν διασφαλίζει ότι στο μέλλον δεν θα συνδυάζονταν τα διαφορετικά μητρώα. Άλλοι διατύπωσαν μια συμβιβαστική θέση που συνοψίζεται σε μια φράση: "δεν υπάρχουν φάρμακα που να κάνουν κάπου καλό και να μην βλάπτουν κάπου αλλού".

Τέλος θα παραθέσουμε δημοσίευμα μιας εφημερίδας του σουηδικού τύπου, που δημοσίευσε στη κοινή γνώμη κομμάτι των μελετών σύμφωνα με την οποία "αν κάποιος γίνει χρήστης ναρκωτικών αυτό δεν έχει σχέση με την κληρονομικότητά του, αλλά, με την προσωπικότητα και τις επαφές του". Από τα 15000 δείγματα της έρευνας οι 504 είναι χρήστες. Για να φτάσουμε λοιπόν σε ένα τέτοιο αποτέλεσμα χρειάζεται τόσο μεγάλη έρευνα; Τι άλλο μπορεί να κρύβεται πίσω απ' όλα αυτά;

Την απάντηση στο φοβερό αυτό ερωτηματικό θα μας δώσει η ρήση: "ΚΑΜΜΙΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΔΕΤΕΡΗ". Κι αυτή που αναπτύσσεται έχει σκοπό να καθυποτάξει τους πολίτες στις προταγές της κάθε κυβέρνησης, να διευρύνει το πεδίο της εξουσίας της σε κάθε μια κοινωνική δράση και να φιμώσει τις πιά ριζοσπαστικές κινήσεις της κοινωνίας. Η σουηδική, η γερμανική εμπειρία λοιπόν αποτελεί έναν καλό σύμβουλο που μπορεί να μας οδηγήσει σε νέους δρόμους προβληματισμού κριτικής σκέψης και ταυτόχρονα να αναθεωρήσουμε τις απόψεις που είχαμε για τη προστασία και την κοινωνική έρευνα πάνω στις ζωές μας. Διαφορετικά οι νέοι ορίζοντες που ανοίγει η πληροφορική δεν θα αργήσουν να ξεσπάσουν σε μια ολοκληρή και ανάμνη τραγική πραγματικότητα.

• Πράγα '68 «Ματωμένη Άνοιξη». Οράματα για ελευθερία, αυτοδιάθεση προσκρούουν πάνω στη σοβιετική εισβολή, που πνίγει στο αίμα την εξέγερση.

Πράγα Ιανουάριος '89. Η αστυνομία συλλαμβάνει γύρω στα 500 άτομα που αποπειράθηκαν να συμμετάσχουν σε συγκέντρωση στη μνήμη του Γιάν Πάλας του φοιτητή που αυτοπυρπολήθηκε, διαμαρτυρούμενος για τη σοβιετική εισβολή το 1968. Οι ταραχές που σημειώνονται είναι οι εντονότερες των τελευταίων 20 χρόνων. Ο λαός τότε, όπως και τώρα απαιτεί μεταρρυθμίσεις του τύπου που γίνονται στη Σοβιετική Ένωση, σύμφωνα με τον Αλ. Ντούμπτσεκ, ηγέτη της «Χαμένης Άνοιξης». Η μη αναγνωρισμένη από τις αρχές, οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα «Χάρτα 77» καλεί το ΚΚ της χώρας, πρέπει να πάρει θέση στο καυτό πρόβλημα με διάλογο, χωρίς να θέτει σε λειτουργία τους μηχανισμούς καταστολής και τρομοκρατίας. Γνωστή και παγκοσμίως διαδεδομένη η απάνθρωπη αυτή αντιμετώπιση των αντιφρονούντων, όταν το καθεστώς δεν διαθέτει άλλο μέσο από την ωμή και απροκάλυπτη βία.

★ ★ ★

Μετά την κατάρα της σκευωρίας εναντίον της, η Βαγγελιώ Βογιατζή κατηγορείται τώρα για... ναρκωτικά. Παράλληλα παραμένουν έγκλειστοι στο Κορυδαλλό οι Κ. Σμυρναιός και Χ. Μαρίνος. Το έγκλημα που διέπραξαν. Οι ιδέες τους και η συμμετοχή τους στους κοινωνικούς αγώνες.

Είναι καιρός να φουντώσει το κίνημα συμπαράστασης στους κρατούμενους και να δείξουμε πως δεν ανεχόμαστε άλλο την κρατική βία και τρομοκρατία, γιατί η πολιτική πράξη είναι κοινωνικό δικαίωμα και όχι ποινικό αδίκημα.

★ ★ ★

Η αστική «δικαιοσύνη» καταδικάζει σε φυλάκιση φοιτητές επειδή κατέλαβαν εγκατελειμένο σπίτι για να μείνουν, αφού δεν είχαν στέγη. Καταδικάζει επίσης 5 νέα παιδιά σε φυλάκιση 2 χρόνων επειδή έκλεψαν 30 δραχμές!

Η ίδια όμως «δικαιοσύνη» δεν διστάζει να αθώνει μεγαλοκομπιναδόρους (γνήσια τέκνα του καπιταλισμού), μεγαλέμπορους ναρκωτικών και μπάτσους φονιάδες. Χωρίς σχόλια...

★ ★ ★

• Αυτοκόλητα τατουάζ εμποτισμένα με την ναρκωτική ουσία LSD διοχετεύθηκαν το καλοκαίρι στην Ευρώπη. Την πληροφορία αυτή μετέδωσε η Ιντερπόλ στην Ελληνική Αστυνομία εφιστώντας την προσοχή στ

την προσοχή των διωκτικών αρχών στο νέο τρόπο διοχέτευσης ναρκωτικών, κυρίως στις σχολικές ηλικίες. Το Ελληνικό κράτος όμως έκανε πάλι το ναύ κράτος όμως έκανε πάλι το θαύμα του. Και το λέμε αυτό γιατί το υπουργείο Δημόσιας Τάξης έκρινε σκόπιμο ότι δεν είναι αναγκαία η ανακοίνωση της είδησης από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ούτε η διαφώτιση των μαθητών στα σχολεία. Αυτά τα τατουάζ κυκλοφορούν υπο μορφή «MIKI MAOYΣ», «ΣΟΥΠΕΡ-MAN» και άλλων παιδικών «αθώων» ηρώων. Όλα αυτά είναι εμποτισμένα με LSD και για να το κολλήσουν τα παιδιά δεν είναι ανάγκη να το βάλουν εν αγνοία τους στο στόμα. Κάλιστα η απορρόφηση μπορεί να γίνει από τους πόρους του δέρματος, όταν δηλαδή κολληθεί στο δέρμα.

• Και πάλι η αστικοφυλλάδα «Αυριανή» κατέπληξε τους πάντες, αυτή τη φορά με επίθεση κατά της εταιρείας δημοσκοπήσεων «FOCOS» γιατί δεν έβγαλε πρώτο σε ακροαματικότητα το ραδιοσταθμό της! Με αγωγή λοιπόν απειλεί την εταιρεία και τους υπαλλήλους της γιατί ισχυρίζεται ότι μόνοι τους συμπλήρωναν τα... αισχρά ερωτηματολόγια. Και δεν φτάνει αυτό. Στρέφεται εναντίον όλων των άλλων σταθμών διότι «τόλμησαν να έχουν μεγαλύτερη ακροαματικότητα! Εν πάση περιπτώσει εμείς προτείνουμε να είμαστε επιεικείς με άτομα που χρειάζονται τη βοήθειά μας...

ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΒΙΑΙΟ

Σε σας βίαιοι τύποι, λάτρες, φετιχιστές, οπαδοί της εύκολης λύσης, σε σας θλιβεροί συνεχιστές της σκοτεινής μεσαιωνικής περιόδου απευθυνόμαστε.

Εσείς «κύριοι έντιμοι» κυβερνώντες παρόντες και μελλοντικοί που αμαυρώνετε την ειρήνη πιάνοντάς της στο στόμα σας, που χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για κάθε πόλεμο, ενώ κρυφά ετοιμάζεστε να κατασπαράξετε τον «εχθρικό σας» γείτονα στέλνοντας τους νέους στη μάχη τροφή για τα κανόνια σας.

Εσείς που προσφέρετε όνειρα και οράματα με το ψεύτικο προσωπείο σας, ενώ με το πραγματικό σκοτώνετε τον λαουτζικό στα πεζοδρόμια στο όνομα της «κοινωνικής γαλήνης και ασφάλειας». Περνέστε τόσο ισχυροί. Και όμως είστε τόσο ανίσχυροι...

Σε σας «κύριοι έντιμοι» αστυνομικοί που είστε τα σκυλάκια των προηγούμενων «κυριών».

Εσείς που βρίσκοντας καταφύγιο πίσω από ένα κράνος και μια ασπίδα, χτυπάτε τους πολίτες για να σωπάσετε την συνειδήσή σας. Το βράδυ όμως οι γυναίκες σας, σας

καταστέλλουν την προσωπικότητά σας και σας φμώνουν το στόμα. Στέκεστε όλοι σουζα. Φουκαράδες «άνδρες». Περνέστε τόσο ισχυροί. Και όμως είστε τόσο ανίσχυροι.

Εσείς «κύριοι έντιμοι» τρομοκράτες που δολοφονείτε για μια καλύτερη κοινωνία. Ευαγγελίζεστε ένα καλύτερο μέλλον, το οποίο στηρίζετε με τα πτώματά σας.

Εσείς που χρησιμοποιήσατε εκφραστές της κοινωνικής οργής. Ο ρόλος σας ξεσκεπάστηκε. Τα μέσα που χρησιμοποιείτε αποκάλυψαν τους σκοπούς σας. Περνέστε τόσο ισχυροί. Και όμως είστε τόσο ανίσχυροι. Τέλος σε σας «κύριοι έντιμοι» επαναστάτες νέοι, συνειδητοποιημένοι και μη.

Σεπεσμένα φρικιά, ρεμπεσκέδες φοιτητές, επίδοχοι ηγετίσκοι που κάνατε μόδα την βία. Ανόητοι κοντογεβυθούληδες που δεν μπορείτε να αρθρώσετε μια λογική πρόταση αλλά μπορείτε να σπάτε κεφάλια. Τα ρόπαλα και οι πέτρες σας γίνονται μπουμπερραγκ στη μάπα σας. Ζωώδη δυσοδία και μιζέρια αναδύουν τα οδοφράγματά σας. Όπως όλοι οι προηγούμενοι «κύριοι περνέστε ισχυροί. Και όμως είστε τόσο ανίσχυροι.

Από τα αρχαία χρόνια η βία το μόνο που υποδούλωσε στον άνθρωπο ήταν το σώμα, πράγμα άλλωστε φυσικό μια και το σώμα είναι φθαρτό, υλικό, ασημαντό. Το πνεύμα όμως δεν πρόσερε να το υποδουλώσει ποτέ.

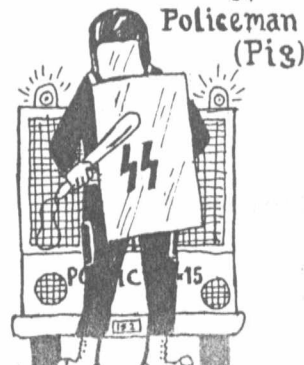
Σήμερα στα 1988 η ανάγκη για μια διαφορετική θεώρηση της ζωής είναι κάτι παραπάνω από ορατή, και το βλέπουμε καθημερινά. Η καταδίκη όλων των παλιών «σίγουρων» μεθόδων είναι υποχρέωση όλων μας. Το πέρασμα από την βίαιη εποχή στην ειρηνική είναι ένα παλιό όνειρο που όμως τώρα πρέπει να κάνουμε πραγματικότητα αν θέλουμε να ξεφύγουμε απ' την βαρβαρότητα πάνω στην οποία χτίσαμε την ζωή μας. Ας σκεφτεί λοιπόν ο καθένας μας και ας πάρει την απόφασή του τώρα. Το μόνο που χρειάζεται είναι πίστη. Πίστη σε κάτι που θα ανακαλύψουμε μέσα μας.

Sub-Man
(Pithecanthropus)

Neanderthal Man
(Troglo-dyte)

Policeman
(Pig)